

Slovenski PIONIR

ZA SVOJE NAJMLAJŠE IZDAJA ZVEŽA SLOV. MLADINE

Februar 1944 Leto II., št. 2

Cena 1.— Lira

Tudi mi bomo pomagali!

Sestanek pionirjev se je začel. Ves rdeč prihiti zamudnik.

„Kje si pa hodil toliko časa?“ vprašujejo vsi vprek.

„Oče se je vrnil in pripovedoval tako lepe reči, da bi ga kar poslušal.“

„Kaj pa je pripovedoval?“

„Bil je na zborovanju Slovenskega Narodno Osvobodilnega Sveta. Tam so se zbrali poslanci iz vse Slovenije in tudi tisti iz Bosne, ki vsak dan sedijo skupaj z našim Titom.“

„Kdo pa so poslanci?“

„Očka mi je povedal, da so to najboljši možje iz vse Slovenije, ki so bili partizani ali pa so pomagali partizanom. Ti možje najbolj vedo, kaj nam je treba in bodo sedaj odločali, kaj bomo v Sloveniji delali. Tudi na nas pionirje, so mislili. Naredili so načrt, kaj se bomo v šoli učili, kakšne knjige bomo imeli. Pišejo nam lepe nove šolske knjige, ki se bodo kmalu tiskale.“

Iz najboljših poslancev bo sestavljena naša nova vlada, ki se bo imenovala Nacionalni Komitet Osvoboditve Slovenije.

Očka mi je tudi povedal, da so naši poslanci naredili velik načrt, kako bomo spomladi vsa polja obdelali, da ne bomo lačni. Vsi bomo morali pomagati, tudi mi, pionirji. Jaz bom pomagal naši sosedu, ki ima moža pri partizanih in mora vse sama delati.“

„Tudi mi bomo pomagali!“ vzklikajo pionirji in delajo načrte, kako bodo spomladi pomagali pri delu.

SNOS je kratica za Slovenski Narodno Osvobodilni Svet

ILJIN:

Prirada in ljudje

Boj s puščino v tisočletjih

Desettisoč let so se ljudje borili proti puščini. Kopali so järke in vodnjake ter dajali puščini vodo. Dostikrat se ljudje sami uničili polja, ki so jih ustvarili sredi pe-ska. Včasih se vojne rasdejale naprave za namakanje, včasih pa je bilo krive nenačrtne delo. Na polja je pritekalo preveč vode in

Močvirja

nastala so močvirja. Vse to se je godilo desettisoč let in se še danes dogaja tam, kjer ni sovjetske oblasti. Pa tudi na drug način so se borili proti puščini. Tudi v Rusiji pred veliko revolucijo, v drugih pušnih predelih pa še danes. Mi hočemo v Sovjetski Zvezi napraviti vse puščine rodovitne, osvajalci pa se tega dela boje. Oni bočeje o prēmagati samo v toliko, da bi po

Železnica in cesta v puščini

Delo v kolonijah (Plantaža)

Železnicah in cestah predril preke nje do tistih bogatih ozemelj, kjer daje narava s svojimi odprtimi rokami, do tistih ozemelj, kjer še človek ni spoznal napredka, do tistih ozemelj, ki jim pravijo kolonije. Tako grede preko pušnih osvajalci v Afriki in Aziji,

Vojaki pobijajo Kirgize

tako so šli nekoč tudi osvajalci ruskega carja preko kirgiških step. Vse so uničili, pobili mirne Kirgize, samo da bi carju odprli pot do novih bogastev. Puščina pa je v desettisoč letih ostala še vedno puščina.

Tisočletja in petletke

Ali veste, kaj je to tisočletje? To je dolga, dolga doba, ko se menja na svetu mnogo človeških rodov, ko se izpremene običaji in meje. In v tisočletjih menjaje gore za

nekaj metrov svoje višine, reke za nekaj sto metrov svoj tok. Tisočletje torej poznate. Ali pa veste, kaj je to petletka? To so pa nova tisočletja, sovjetska tisočletja. Dobe, v katerih ne ustvarjajo in ne izpreminjajo sveta samo naravne sile in človek's svojimi

Stroji, ki prekopavajo in odmetavajo zemljo

golimi rokami. To so dobe, v katerih izpreminja človek svet s svojim razumom, z orjaškimi stroji in z naravnimi silami, ki si jih je napravil za pomočnika. Človek, sovjetski človek je postal gospodar narave, in v eni petletki se je odločil storiti več kot narava preje v tisočletjih.

Hrabri pionirji

Ko so prišli Nemci in belogardisti v mirensko dolino, so jim morali vsi pionirji polniti šaržerje za težki mitraljez z naboji. Naši hrabri pionirji pa pri tem delu niso pozabili, da morajo pomagati partizanom. Ko so polnili Nemcem šaržerje s patroni, so si obenem napolnili s patroni tudi svoje žepe. Municijo, ki so jo tako nabrali, so potem oddali našim junaškim partizanom. Jaz sem bil še premajhen, da bi moral polniti nemške šaržerje, pa sem prišel gledat druge pionirje, kako so polnili in sem pri tem zaplenil Nemcem 32 naboja. Popoldne sem jih pa že nesel v gozd našim partizanom. Partizanski komandant mi je rekel, da moram še naprej pomagati partizanom in ostati tako priden kot sem, jaz pa sem sklenil, da bom še več koristil naši hrabri vojski, kot sem do sedaj.

Pionir iz mirenskega rajona

Dogodek med pionirji

Pred menoj se je razvijala prava borba. Lesene puške so pokale, leseni mitraljezi so ropotali. „Kaj se igrate?“ sem vprašal malega pionirja. Stopil je pred mene in strumno pozdravil. „Tisti tam so Nemci,“ mi je pravil, „to je tistih deset nemških divizij v Dnjeprovem kolenu. Mi tukaj smo pa Rnsi. Nemce smo obkolili, sedaj jih bomo pa še polovili.“ In mali pionir je odhitel, da bi tudi on pomagal pri „uničevanju Nemcev“. Borba se je končala. Moj mali tovariš je spet prišel k meni in mi pripovedoval: „Pa smo premagali Nemce. Kateri se niso predali, smo jih uničili.“

Komandir je postrojil svoje vojake pred lesenim plotom. Dal je povelje in pionirji so začeli tolči s kamni po deskah. Moj mali prijatelj mi pa pravi: „To je streljanje v Moskvi, da proslave veliko zmago. Vidiš naše topove, koliko jih imamo?“

Veselje nad zmago jim je prekinil mali kurir, ki se je pripeljal z lesenim kolesom in kričal: „Vojna poročila, nove zmage!“ Komandir jih je prebral in jih objasn timeri četi. „Nemci so v Bosni poraženi. Vsi pionirji, ki so v tej borbi pomagali Narodno osvobodilni vojski, bodo pohvaljeni.“

„Vidite, kakšni so pionirji na jugu. Kaj pa vi? Pomagate kaj našim borcem, ali samo nagajate v šoli in se samo igrate?“ sem jih podražil.

„Jaz sem nabral celo vrečo lipovea!“

„Jaz sem mami pomagal, ko je pekla za bolnico!“

„Midva sva Nemcem odnesla 50 nabojev za puško in jih dala partizanom!“

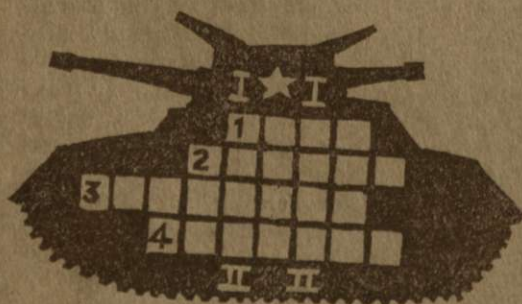
„Dobro, dobro,“ sem miril vesele pionirje.

„Da, in še bolj bomo pridni, da nas bo vesel naš očka Tito,“ se je oglasil droban pionir.

„Meni pa je brat povedal, da je tovariš Tito predsednik naše nove, pravične vlade,“ je dejal nekdo. „In če nas bo on vodil, ne bomo lačni in bomo lahko hodili v šolo, da se bomo kaj naučili.“

Pionirji so morali domov. Še dolgo časa sem jih slišal, ko so vzklikali: „Tito, Tito, Tito . . .“

Križanka „Tank“

1. Naš voditelj in tovariš
2. Partizanska prireditev se imenuje
3. Našo zemljo moramo
. . . okupatorjev.
4. Borimo se za slovenskega naroda.

Od I. do II. dobimo obakrat ime našega najdražjega tovariša in voditelja.

Naši najmlajši borci

Pionir in Nemeč stojita za drevesoma in streljata drug na drugega

Na Notranjskem je srečal pionir v gozdu sovražnika. Pionir je imel pri sebi puško, ki jo je hotel nesti partizanom. Pionir skoči za drevo in ustrelj proti Nemeču. Tudi Nemeč si poišče zaklon in ustrelj.

Nekaj časa sta oba streljala. Nemeč misli,

Pionir ustrelj Nemeča

Trije pionirji na straži

da je naletel na partizane in se je hotel umakniti. Takrat ga je pa pionir ustrelil.

Na Koroškem sta prišla v vas dva partizana. Trije pionirji so takoj šli na stražo pred vas. Ko so se vasi približevali Nemci, so mladi stražarji takoj obvestili partizana o prihajajočih Nemcih.

Po vsej Beli krajini pomagajo tudi pionirji prekopavati ceste.

Pionirji pomagajo prekopavati cesto

Štirji oboroženi in opremljeni pionirji, okrog njih mladina

Na prvi kongres ZSM so prišli štirje pionirji. Eden je bil star 14 let, dva sta bila po 12 let, edna pa šele 10 let. Vsi so bili opremljeni, imeli so nahrbtnike, puške, municijo in bombe. Po teh štirih pionirjih s Kočevske naj se ravnajo vsi oni, ki še niso stari 17 let, pa so dovolj močni, da bi lahko nosili puško in se borili za domovino.

Tonček pripoveduje . . .

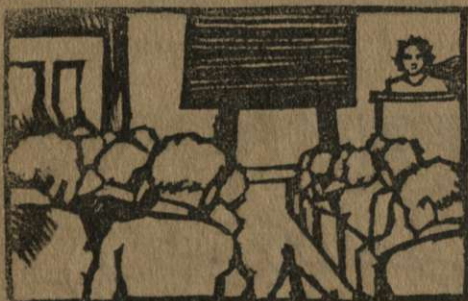
Zdaj sem bil brez mamice. Zelo, zelo mi je bilo hudo. Ko sem pa dan za dnevom gledal trpljenje svojih tovarišev, sem spoznal, da v tej nesreči nisem sam. In najboljšo tolažbo sem našel prav pri svojih tovariših — pionirjih.

Skupaj smo zapeli kakšno partizansko pesem. Najrajši tisto lepo o tovarišu Titu, o belem cvetu iz Zagorja, ki ga ljubi vsa mladina.

Dopoldne so hodili pionirji v šolo. Preje sploh niso znali čitati. Naša vojska pa ne prinaša tja, kamor pride, le svobode, pač pa tudi znanje.

Potem se je začelo učenje. Vsak pionir mora znati pisati in čitati. Tovarišica učiteljica piše na tablo velike črke.

Ko so pršli v šolo, jih je z veseljem sprejela tovarišica učiteljica. Pozdravili so jo z dvignjenimi pestmi in z našim borbenim pozdravom: „Smrt fašizmu!“, ona pa je odgovorila: „Svobodo narodul“

Pa tudi računati se je treba naučiti: Partizan zapleni eno puško in še eno puško. To sta dve puški. Top ima 10 granat, 5 jih izstrelji, koliko jih še ostane?

„Partizanske šole pa ne smejo biti take, kot se bile šole včasih, ko so učili same čitati in pisati. Tovarišica učiteljica samo pokaže na sliko in vpraša, kdo je to, pa vsi pionirji odgovore: „To je naš vrhovni komandant tovariš Tito, ki vodi našo vojsko od zmage do zmage!“

Še nekaj partizanskih pesmi in pouk je končan. Še potem, ko pionirji odhajajo iz šole, radi kaj zapojejo.

Pa ne gredo domov, saj doma sploh nima-
jo več. Četniki so gospodarili tod, le kup
ožganih tramov in grob ob cesti je vse, kar
je ostalo od domače hiše in od dragih.

Zato gredo pionirji v hišo, ki jo je za
njih postavil tovariš Tito. Pionirski dom je
to, pionirji v njem stanujejo, se uče, zaba-
vajo in jedo. Kosilo je skromno, pa dobro.

Po kosilu pa zbor, četa mirno, in naše
partizansko življenje se prične.

Včasih se res samo vadimo. Korakamo,
dajemo puške na ramo in k nogi, jurišamo
proti razdrtim bunkerjem. Tako kot pravi
partizani.

Pionir Vojko

Kdo nebi poznal junaškega in požrtvovalnega pionirja Vojkota iz Notranjske? Drobna postavica, skuštrani kostanjevi lasje, temno vprašujoče oči. Tak je naš Vojko. Kolikokrat gre v hribe nad Logatec s polnim nahrbtnikom na ramah, ko nosi partizanom razne reči. Tako rad ima partizane, ki se bore za svobodo slovenskega naroda, za lepše življenje naših staršev, naših bratov in sester in tudi za lepše življenje nas, pionirjev. In ker je še sam premajhen, da bi lahko šel v partizane, pa pomaga našim borcem, kolikor pač more.

Ko so Nemci pridrveli v Logatec, sta Vojko in še ena pionirka odpeljala dva mitraljeza v gozd, da jih nebi dobili Nemci. Nemci so ju opazili in začeli streljati za njima. A naša hrabra pionirka se nista ustrašila. „Tudi če naju zadenejo, nič hudega, samo da mitraljeza rešiva! Misli, koliko partizani žrtvujejo za en mitraljez,“ je rekel Vojko. In res sta spravila mitraljeza na varno in jih potem dala partizanom.

Ko je nekega dne sedel Vojko s svojo mamico pred hišo, so prišli Nemci in ga odpeljali. Peljali so ga pred nemškega oficirja. Ta je hotel od Vojkota izvedeti, kje imajo partizani spravljene nekatere reči. Vedeli so, da je bil Vojko partizanski kurir in so mislili, da bo vse kar na lepem izdal. A Vojko je molčal. Hoteli so ga prevariti z lepimi besedami in dobrimi stvarmi. Prinašali so Vojkotu čokolado in bonbonov, Vojko jih je pojedel, a tov. partizanov ni izdal. Nemci so ga začeli pretepati. Vojko pa je vse bolečine prenašal z zavestjo, da mora tudi on doprinesiti svoj delež za svobodo. Nemški oficir je nameril na Vojkota pištolo in mu zagrozil, da ga bo ustrelil, če ne pove, kje so partizani. Vojko se ni bal smrti in jim je junaško odgovoril: „Če vas ni sram streljati trinajstletnega Slovenca, tudi mene ni sram umreti.“ Junaški nastop pionirja je nemškega oficirja pripravil do tega, da je prenehal z zasliševanjem Vojkota. Sklenil je, da mora Vojko pometati sobe, v katerih so stanovali zverinski okupatorji. Vojko jim je res pometal sobe, pri tem jim je pa vsak dan zlomil eno metlo. Po nekaj dneh se mu je pa posrečilo, da je zbežal od Nemcev in danes že spet pomaga z vsemi svojimi mladimi močmi našim junaškim partizanom.

Pionirka P. iz Logatca

Rešitev križank iz 1. številke

I. Zlogovnica:

1. Drugo zasedanje AVNOJ-a je bilo v Jajcu. 2. Kratica za zvezo vse jugoslovanske mladine je USAOJ. 3. Vodstvo Zveze Slovenske Mladine je Glavni odbor ZSM. 4. Slovenska narodna oblast se imenuje Osvobodilna Fronta. 5. Naša najmočnejša zaveznica je Sovjetska Zveza. 6. Slovenska prestolnica je Ljubljana. 7. Naša zaveznica je Anglija. 8. Nacionalni Komitet Osvoboditve Jugoslavije je naša vlada. 9. Vodstvo Osvobodilne Fronte se imenuje Izvršni Odbor OF. 10. Naši partizani so junaki. 11. Naša zaveznica je Amerika. Naša domovina se pa imenuje Jugoslavija.

II. Slikanica:

Ime komandanta NOV in PO Slovenije je Stane.

III. Križanka:

1. Ime belogardistične postojanke, ki so jo partizani zavzeli med prvimi, je Dob. 2. Sekretar CK SKOJ-a, ki je padel zadet od nemške bombe, je tovariš Ribar. 3. Kratica za partizanske odrede Jugoslavije je POJ.

Že več kot dve leti in pol se borimo za našo
svobodo!

